

[Aksel Møller.]

Skridd, som her foretages, at man sikkert i vide Kredse vil være enig i, at dette Skridt kun kan motiveres med en Konstatering af et vældigt Behov, et Behov, der er overvældende. Den højtærede Minister vilde føre nogle Eksempler i Marken for at vise, at det paa Forhaand var godtgjort, at dette Behov var til Stede i saa stor Udstrækning, at det kunde motivere dette Indgreb. Den højtærede Minister citerede en Del Oplysninger, som var indhentet af Huslejeudvalget. Jeg gaar ud fra, at naar disse Oplysninger er til Disposition for den højtærede Minister fra denne Talerstol, vil der heller ikke være noget urimeligt i, at jeg tillader mig at citere af det Materiale, som Huslejeudvalget har faaet til Raadighed. Hvis ikke Ministeren havde saa meget imod Ironi, vilde jeg have fremsat den Bemærkning, at der kan være Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager, men jeg beder paa Forhaand om Tilgivelse for, at ogsaa jeg nævner et Par af Eksemplerne fra Huslejeudvalget. Det har ganske rigtigt, som Ministeren indgaaende skildrede for os, indhentet sine Oplysninger dér, hvor Ungdomskommissionen i sin Tid fik sine Oplysninger.

Af de Eksempler, den højtærede Minister har forelagt — jeg har set dem i et sammentrængt Referat, som er stillet til Huslejeudvalgets Raadighed —, fremgaar det, at der er mange alarmerende Udtalelser, men det samlede Resultat af Besvarelserne paa de Spørgsmaal, som er stillet til Belysning af, om der er sket nogen større Udvidelse af Udbudet af Værelser eller nogen større Efterspørgsel efter Værelser, sammenfattes i det Dokument, der er til min Raadighed, i, at der ikke er sket nogen væsentlig Ændring i Udbudet af eller Efterspørgselen efter Udlejningsværelser siden Februar 1947, altsaa siden Ungdomskommissionens Arbejde blev afleveret — eventuelt dog et lidt større Udbud af Værelser i København. Det er den Sammenfatning, der staar til min Disposition, af det Materiale, der er blevet behandlet af Huslejeudvalgets Sekretariat, og det siger mig, at den højtærede Minister i det Valg af Eksempler, som han lagde frem for os i Dag, valgte de mørkeste. Jeg har derfor ment, det var meget nyttigt om dette Punkt at sige, at den almindelige Bedømmelse af hele Materialet i alt Fald synes at kunne give Grundlag for den Iagttagelse, at der har fundet et større Udbud af Værelser Sted i København i den sidste Tid. Hvis den Betragtning er rigtig, er vi maaske nu inde i en Udvikling, hvorunder et voksende Udbud af Værelser vil finde Sted. Den Pengesane-

ringspolitik, der er blevet fulgt, har dog en vis Mulighed for at komme til at virke ogsaa paa dette Omraade, og derfor tror jeg, det vilde være rigtigt, at Opgørelsen blev skabt, før Loven blev gennemført.

Den højtærede Minister tror ikke, at Folk vil melde sig; man vil kun melde sig, hvis man har Udsigt til at faa sit Ønske opfyldt, var Ministerens Tankegang. Ja, men det kan da ikke være saaledes, at det ikke maa anses for givet, at den, der virkelig har Brug for et Værelse, vil melde sig, naar han ved, at det offentlige, inden vi gaar til en Lovgivning som denne, er nødt til at undersøge Lovgivningens samlede Omfang. Hvis man ikke vil melde sig med Ønske om et Værelse, naar den højtærede Minister spørger, hvor mange der har Ønske om saadanne Værelser, har man efter min Mening ikke en saa drivende Trang i sig til at komme bort fra de Boligforhold, hvorunder man lever, at det skulde kunne motivere en Lovgivning som den, den højtærede Minister har stillet Forslag om her.

Ministeren gjorde en Bemærkning om, at Boliganvisningsudvalgene i deres nuværende Form ikke kan skaffe nye Værelser. Nej, det er jeg fuldstændig klar over, men det kan jo godt være — og det var den Tanke, jeg fremsatte i Gaar —, at Boliganvisningsudvalgene bedre er i Stand til at sørge for, at de Værelser, som kommer frem paa Markedet, som bliver ledige, bliver belagt efter det rigtige Behov, for vi er jo enige om, at det ikke er ethvert Ønske om at faa Værelse, som det offentlige behøver at tage sig af. Derfor var det dog ganske naturligt, at man over for den Værelsemasse, som hvert eneste Aar bliver ledig af den ene eller den anden Grund, først og fremmest lader Personer, der er i den Situation, den højtærede Minister er Talsmand for i sit Lovforslag, faa Adgang til et Værelse.

I denne Forbindelse omtrent var Ministeren meget pikeret over, at jeg havde talt om de ca. 500 unge søde Studiner, der kommer til København for at studere til Filosofikum. Ja, jeg havde ikke ventet, det skulde føre til, at Ministeren næsten tabte Humøret. Jeg mener virkelig, der er Forskel paa de Uddannelsesformer, som det offentlige kan betragte som Aarsag til disse Indgreb. Jeg mener virkelig, at den, der blot kommer til Undervisningsanstalterne for at afrunde og afpudse en Skolegang, enten her eller i Aarhus, med en Eksamen som Filosofikum, ikke rejser et Problem, der motiverer et Indgreb som det, her er Tale om.

Under den højtærede Ministers Bemærkninger til mig blev det erklæret, at Mini-